

**Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság
Fegyelmi Tanácsa**

Ügyszám: **2022.F.101/8.**

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa **dr. [...]** budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban 2022. március 1. napján tárgyalás tartása nélkül meghozta az alábbi fegyelmi

h a t á r o z a t o t :

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy az eljárás alá vont ügyvéd 1 rendbeli szándékos folytatólagos fegyelmi vétséget követett el, ezért

í r á s b e l i m e g r o v á s

fegyelmi büntetéssel sújtja.

A Fegyelmi Tanács kötelezi az eljárás alá vont ügyvédet arra, hogy 30.000,- Ft átalányköltséget 30 napon belül fizessen meg.

I n d o k o l á s

A bejelentés és az előzetes vizsgálat:

A bejelentő a beadványában azt kifogásolta, hogy az eljárás alá vont ügyvéd elszámolási kötelezettségének nem tett eleget és jogi képviselőjeként nem megfelelően látta el perbeli jogi képviseletét.

Bejelentésében előadta, hogy jogerős ítélet alapján számára, mint felperesnek 4.978.788 Ft-ot és a kamatát, valamint az ítélet indokolási részében megjelölt 2.372.400 Ft-ot kellett volna megfizetnie az alpereseknek, azonban csak 4.019.660 Ft átutalására került sor az eljárás alá vont ügyvéd részéről, és 3.104.400 Ft hiányzik. Kérte az eljárás alá vont ügyvédet, hogy számolja ki a követelés összegét, de e kérésének nem tett eleget, viszont a saját munkadíjának kifizetéséről megegyezett az alperesekkel és a jogi képviselőjükkel. A bejelentő továbbá sérelmezte azt, hogy a per során a teljes személyes költségmentességet az eljárás alá vont ügyvéd mulasztása miatt elvesztette, s ennek következményeként 104.400 Ft és 893.025 Ft perköltség kára keletkezett.

A bejelentő előadta továbbá, hogy az eljárás alá vont ügyvéd 2021. április 7-én több, mint 3M Ft-os tartozást elismerő nyilatkozatot íratott vele alá, s nyilatkozata szerint ezt kényszer hatására tette.

A kamara vezető fegyelmi biztosa az előzetes vizsgálatot hivatalból elrendelte.

Az eljárás alá vont ügyvéd a beadványában észrevételt tett a bejelentésben foglaltakra a következők szerint. A költségmentesség vonatkozásában úgy nyilatkozott, hogy a Bíróság a bejelentő költségmentességét megvonta, így a bíróság végzése alapján 104.400 Ft illetéket kellett fizetnie. Az elsőfokú ítélet elleni fellebbezésében a bejelentő újból költségmentességet igényelt, amelyhez álláspontja szerint megfelelő költségmentességi nyomtatványt csatolt. Az elsőfokú bíróság felhívására azért nem válaszolt, mert úgy értelmezte, csak akkor kell nyilatkoznia, ha a bejelentő körülményeiben változás állt be. A munkadíj kifizetése és az elszámolása tárgyában előadta, hogy amikor közeledett a Törvényszék ítéletében meghatározott fizetési határidő, az alperesek jogi képviselője, dr. [...] telefonon értesítette az eljárás alá vont ügyvédet arról, hogy az ítéletnek megfelelően teljesíteni fognak. Azonnal felhívta a bejelentőt, s megállapodtak abban, hogy a neki járó pénz a bankszámlájára kéri, a többit pedig a pervesztéseknek a bejelentő bankszámlájára kell átutalni.

Ennek megfelelően az eljárás alá vont ügyvéd kérte a 104.400 Ft-nak a magánszámlájára, 3.000.000 Ft-nak pedig az ügyvédi iroda számlájára történő átutalását.

Hivatkozott az Üttv. 31. §-ra, amely alapján a megbízója javára átvett pénzből a megbízóval szembeni követelése kielégíthető. A megbízási díjjal és az átvett összeggel a 2021. április 7-i megállapodásban számolt el a bejelentővel.

A bejelentő azon állítását, hogy a 2021. április 7-i megállapodást kényszer hatására írta volna alá, nem tudja értelmezni. Utalt arra is, hogy a megbízás megszüntetéséről felvett 2021. július 8-i nyilatkozatában a bejelentő kijelentette, hogy nincs követelése.

Tényállás:

Az eljárás alá vont ügyvéd több eljárásban látta el a bejelentő jogi képviselőjét. Az eljárás alá vont ügyvéd által képviselt bejelentőnek, mint felperesnek, az alperesek elleni perében a Kerületi Bíróság az ítéletében egyetemlegesen kötelezte az alpereseket, hogy fizessenek meg a felperesnek 8.994.600 Ft-ot és a késedelmi kamatát. A bíróság kötelezte továbbá az I. r. alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 2.372.400 Ft-ot és a késedelmi kamatát. A bíróság a felperesnek és az I. r. alperesnek a Budapest [cím] alatti ingatlanon fennálló közös tulajdonát akként szüntette meg, hogy a felperes 9/20-ad tulajdoni hányadát 17.445.000 Ft megváltási ár ellenében az I. r. alperes tulajdonába adta. A bíróság egyetemlegesen kötelezte az alpereseket, hogy 245.686 Ft perköltséget fizessenek meg a felperesnek. A bíróság megállapította, hogy 21.000 Ft kereseti illeték és 195.400 Ft állam által előlegezett költség az állam terhén marad. A bíróság kötelezte a felperest, hogy fizessen meg 893.025 Ft illetéket az állam javára.

A bíróság egyetemlegesen kötelezte az alpereseket 539.676 Ft illeték állam javára történő megfizetésére. A bíróság kötelezte az I. r. alperest, hogy fizessen meg 296.019 Ft illetéket az állam javára. Ezt meghaladóan a bíróság a keresetet és a viszontkeresetet elutasította.

A Kerületi Bíróság a bejelentő költségkedvezmény engedélyezése iránti kérelmét érdemi vizsgálat nélkül elutasította, és felhívta a bejelentőt, hogy a végzés jogerőre emelkedésétől számított 8 napon belül - az ítélettel szembeni fellebbezése érdemi vizsgálat nélküli elutasításának terhével - fizessen meg 104.400 Ft illetéket. A végzés indoklása szerint az elsőfokú bíróság felhívta a felperest, hogy elutasítás terhével pótolja kérelmének hiányosságait, így csatolja a hiánytalanul kitöltött és megfelelő igazolásokkal ellátott, a 2/1968. (I. 24.) IM. rendelet szerinti költségmentességi nyomtatványt, továbbá jelölje meg, hogy a költségmentesség megvonása óta milyen változások álltak be a vagyoni-jövedelmi viszonyokban. A hiánypótlási felhívás a bejelentő jogi képviselőjének szabályszerűen megküldésre került. Az elektronikus átvételi lehetőségre vonatkozó második értesítő 2020. szeptember 8. napján került kiküldésre, ezért a végzés 2020. szeptember 16. napján kézbesítettnek volt tekintendő. Az eljárás alá vont ügyvéd a hiánypótlási kötelezettségről a bejelentőt nem tájékoztatta, s a felhívásban foglaltaknak nem tett eleget.

A bejelentőnek az eljárás alá vont ügyvéd útján benyújtott fellebbezése alapján a Törvényszék az elsőfokú bíróság kijavított végzését helybenhagyta.

A bejelentő a történetek alapján kérdőre vonta az eljárás alá vont ügyvédet, aki a felelősségét vitatva, kölcsön adta az illeték befizetéséhez szükséges 104.400 Ft-ot.

A Törvényszék, mint másodfokú bíróság ítéletével a Kerületi Bíróság elsőfokú ítéletének fellebbezett részét részben megváltoztatta, és az alperesek bejelentő felé fennálló egyetemleges fizetési kötelezettségét 4.978.788 Ft-ra leszállította. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alpereseknek 277.065 Ft másodfokú perköltséget.

A bejelentő és az eljárás alá vont ügyvéd a 2021. április 7. napján kelt, megállapodás elnevezésű okiratban számba vették a folyó ügyeket és a korábbi díjmegállapodásaikat, s megállapították, hogy a Kerületi Bíróság ítéletével szembeni jogorvoslati eljárás ügyvédi munkadíján felül, összesen 2.229.360 Ft tartozása áll fenn a bejelentőnek az eljárás alá vont ügyvéddel szemben. A Törvényszék előtti jogorvoslati eljárás ügyvédi munkadíját – a 2020. augusztus 24-i megbízási szerződésben foglaltakkal egyezően - 800.000 Ft-ban határozták meg a felek.

Rögzítették továbbá, hogy az eljárás alá vont ügyvéd 104.400 Ft kölcsönt nyújtott a bejelentőnek a Kerületi Bíróság végzésében foglalt illetékfizetési kötelezettség teljesítése érdekében. A felek megállapodtak abban, hogy a fenti összegeket a másodfokú eljárás befejezését követő 15 napon belül rendezik.

Az alperesek jogi képviselője 2021. június 30. napján e-mailben megküldte az eljárás alá vont ügyvédnek a jogerős ítélet alapján elkészített elszámolást azzal, hogy az összegzés szerint 7.124.060 Ft fizetnek meg az alperesek a felperesnek többlethasználattól és a kamat, valamint a perköltség elszámolása jogcímén. A bejelentő az elszámolás kézhezvételét követően, még 2021. június 30-án kérte az eljárás alá vont ügyvédtől az elszámolás helyességének ellenőrzését. Az eljárás alá vont ügyvéd az azonos napon küldött válaszában tudatta, hogy megvárja az összeg átutalását, majd azután ellenőrzi az elszámolás helyességét.

Ezt követően az eljárás alá vont ügyvéd megegyezett az alperesek jogi képviselőjével, ami szerint az alperesek 104.400 Ft-ot az eljárás alá vont ügyvéd magánszámlájára, 3.000.000 Ft-ot pedig az ügyvéd irodájának a számlájára, 4.019.660 Ft-ot pedig közvetlenül a felperesnek fizettek ki.

Az eljárás alá vont ügyvéd az alperesek elszámolásának helyességét utóbb sem ellenőrizte, a bejelentő felé beszámítási jognyilatkozatot nem tett, a kézhez vett és megtartott pénzesemény elszámolását mellőzte, a bejelentőnek a részére kifizetett pénz összegéről nem adott tájékoztatást.

A bejelentő és az eljárás alá vont ügyvéd 2021. július 8-án a közöttük fennálló valamennyi megbízási jogviszonyt megszüntették, az eljárás alá vont ügyvéd az ügyiratokat visszaadta. A felek kijelentették, hogy egymással szemben további követelésük nincs.

---***---

A kifejtettek alapján az Üttv. 123. § (1) bekezdés a.) pontját alkalmazva - az előzetes vizsgálat megszüntetése mellett - az eljárás alá vont ügyvédtől az eljáró fegyelmi biztos az általa arányosnak tartott, továbbá az általános és speciális prevenciónak is megfelelő szankcióként figyelmeztetésben részesítette, és felhívta az eljárás alá vont ügyvéd figyelmét arra, hogy az ügyvédi tevékenységét a jövőben hivatásrendi szabályok maradéktalan betartásával és a szükséges szakmai alaposággal végezze, tekintettel arra, hogy a perbeli hiánypótlási felhívással kapcsolatos tájékoztatási kötelezettségeinek elmulasztásával, a követelésének beszámítási jognyilatkozat nélküli beszámításával, s ezzel összefüggésben az ügyfélpénzzel történő elszámolás elmulasztásával, továbbá a bejelentő indokolt kérelme ellenére az alperesi fizetéssel kapcsolatos ellenőrzési és tájékoztatási kötelezettség mellőzésével e követelményeknek nem tett eleget.

A Magyar Ügyvédi Kamara országos fegyelmi főbiztosa a 2021. december 14-én kelt átiratában az eljáró fegyelmi biztost fegyelmi eljárás kezdeményezésére utasította. Az országos fegyelmi főbiztos álláspontja szerint megállapítható, hogy az eljárás alá vont ügyvéd több hivatásrendi kötelezettséget sértett meg, amelyre tekintettel az előzetes vizsgálat megszüntetése melletti figyelmeztetés alkalmazása nem tekinthető arányos jogkövetkezménynek. Az országos fegyelmi főbiztos utasítása alapján a fegyelmi biztos 2021.12.22. napján az eljárást megszüntető határozatát visszavonta és fegyelmi eljárást kezdeményezett.

Az eljáró fegyelmi tanács elnöke kezdeményezte az ügy fegyelmi tárgyaláson kívül történő elbírálását és a fegyelmi biztostól az alkalmazandó joghátrányra is kiterjedő végindítványának megtételét kérte. A fegyelmi biztos az ügy tárgyaláson kívül történő elbírálásával történő egyetértése mellett indítványozta azt, hogy a fegyelmi tanács állapítsa meg azt, hogy az eljárás alá vont ügyvéd egy rendbeli folytatólagosan elkövetett szándékos fegyelmi vétséget valósított meg, továbbá írásbeli megrovás fegyelmi büntetés kiszabására tett indítványt.

Felhívásra az eljárás alá vont ügyvéd kifejtette, hogy a fegyelmi biztos végindítványában szereplő szándékosság őt nem terheli, a szándékosság kifejezés fogalmát az ügyben nem tudja értelmezni.

A fegyelmi tanács döntése:

a.) Az Üttv. 1. § (3) bekezdése kimondja, hogy az ügyvédi tevékenység gyakorlójának az ügyvédi tevékenységet lelkiismeretesen, a legjobb tudása szerint, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolni.

Az Üttv. 39. § (3) bekezdése szerint a jogi képviselő ellátása során az ügyvéd az ügyfél érdekeinek elsődlegessége alapján jár el.

A Pp. 68. § (2) bekezdése rögzíti, hogy a per vitelére szóló meghatalmazás kiterjed a perrel kapcsolatos minden nyilatkozatra és cselekményre, ideértve a viszontkereset indítását, továbbá a biztosítási intézkedésekkel kapcsolatos eljárást is. A (3) bekezdés értelmében a per vitelére szóló meghatalmazás - külön kikötés hiányában - kiterjed továbbá a végrehajtási eljárásra, valamint az annak során, azzal összefüggésben indított perre, a perorvoslati eljárásokra, valamint a peres pénznek vagy dolognak és az eljárási költségeknek az átvételére is.

Az Üttv. 31. §-a értelmében a megbízó javára átvett pénzből - a megbízó egyidejű írásbeli értesítése mellett - kielégíthető a megbízóval szemben fennálló és lejárt megbízási díj és költségtérítés címén fennálló követelés, kivéve, ha

- a) a pénzt nem a megbízó részére kell kiadni,
- b) a megbízási díjban a felek nem állapodtak meg,
- c) más törvény a beszámítást tiltja.

A 17/2018. (III: 26.) MÜK szabályzat a letét- és pénzkezelés, valamint a letétnyilvántartás részletes szabályairól 9.1. pontja alapján az ügyvéd megbízója javára harmadik személytől átvett pénzről átvételi elismervényt ad és nyilvántartja

- a) az átvétel időpontját,
- b) az átvett pénz összegét, valamint
- c) az átvétel jogcímét.

A szabályzat 9.2. pontja révén a harmadik személytől átvett pénzt az ügyvéd megbízója rendelkezésére tartja és arról a megbízója rendelkezése szerint intézkedik.

Az Üttv. 52. § (1) bekezdése előírja, hogy az ügyvédi tevékenység gyakorlója köteles az ügyfél részére átvett pénzről vagy vagyontárgyról az ügyfelét haladéktalanul értesíteni. A (2) bekezdés értelmében az ügyvédi tevékenység gyakorlója köteles az ügyfelétől átvett vagy az ügyfelét megillető iratok átvételéről - az ügyfél kérésére - elismervényt adni. Az (5) bekezdés kimondja, hogy az ügyvédi tevékenység gyakorlója köteles megtéríteni a kárt a visszaszolgáltatási vagy elszámolási kötelezettséggel átvett pénzben vagy dologban bekövetkezett hiány esetén, kivéve, ha bizonyítja, hogy a hiányt elháríthatatlan külső ok idézte elő.

A Ptk. 6:275. § (1) bekezdése révén a megbízott köteles a megbízót tevékenységéről és a feladat állásáról kívánságára, szükség esetén e nélkül is tájékoztatni.

A Ptk. 6:49. § (1) bekezdése szerint a kötelezett pénztartozását úgy is teljesítheti, hogy a jogosulttal szemben fennálló lejárt pénzkövetelését a jogosulthoz intézett jognyilatkozattal a pénztartozásába beszámítja. A (2) bekezdés alapján a beszámítás erejéig a kötelezettségek megszűnnek.

Az Üttv. 107. § a.) pontja alapján fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló, szüneteltető vagy az ügyvédi tevékenység felfüggesztése alatt álló kamarai tag vagy nyilvántartásba vett természetes személy, ha az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában (a továbbiakban együtt: alapszabály), vagy etikai szabályzatban meghatározott köteleességét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi.

b.) A költségkedvezmény iránti kérelem tárgyában kibocsátott hiánypótlási felhívás okiratok csatolását, valamint a jövedelmi és vagyoni viszonyokban bekövetezett változás megjelölését írta elő. Az Üttv. 1. § (3) bekezdéséből és az Üttv. 39. § (3) bekezdéséből következően az eljárás alá vont ügyvédnek a hiánypótlási végzés megküldésével lehetőséget kellett volna biztosítania a bejelentő számára, hogy a szükséges igazolásokat rendelkezésre bocsássa, s nyilatkozzon a jövedelmi-vagyoni viszonyairól, annak megváltozásáról vagy változatlanóságáról.

Az eljárás alá vont ügyvéd azon védekezése, miszerint abban a feltevésben volt, hogy csak akkor kell nyilatkoznia, ha a bejelentő körülményeiben változás állt be, nem fogadható el, mivel a végzés nem feltételesen írta elő a megadott határidőn belüli nyilatkozattételt, másrészt arról, hogy a vagyoni és jövedelmi viszonyaiban beállt-e változás vagy nem, értelemszerűen a bejelentő tud nyilatkoznia.

Az eljárás alá vont ügyvéd a jogszabálynak megfelelő, lelkiismeretes, az ügyfél érdekének elsődlegességét biztosító hivatásgyakorlásra vonatkozó normákat megszegte azáltal, hogy a hiánypótlási végzést megküldését és az ügyfelével történő egyeztetését elmulasztotta.

A bejelentő nem adott ésszerű magyarázatot arra, hogy a megbízási díjak elszámolását tartalmazó 2021. április 7-i megállapodást miért írta alá, ha az akaratával nem egyezett meg.

A bejelentő a megállapodást csak azt követően sérelmezte, hogy az eljárás alá vont ügyvéd beszámítás útján a megbízási díjigényét kielégítette, a megállapodást azonban sem azt megelőzően, sem azt követően nem támadta meg.

Miután a megállapodás érvényességét érintő aggály a rendelkezésre álló adatok alapján nem merült fel, a felek megegyezését és elszámolását rögzítő okirat alapján megállapítható, hogy az eljárás alá vont ügyvédet 2.229.360 Ft, valamint a Kerületi Bíróságon indult per másodfokú eljárására kikötött 800.000 Ft, vagyis összesen 3.029.360 Ft megbízási díj illette meg, továbbá kölcsönadott költség címén igényelhetette 104.400 Ft megfizetését is.

A per alperesei a jogerős ítéletnek a többlethasználati díjra és kamatára, valamint a perkölségre vonatkozó rendelkezéseinek teljesítéseként 7.124.060 Ft-ot fizettek meg oly módon, hogy 104.400 Ft-ot és 3.000.000 Ft-ot az eljárás alá vont ügyvédnek, 4.019.660 Ft-ot pedig közvetlenül a felperesnek utaltak át.

A Pp. 68. § (3) bekezdéséből következően az eljárás alá vont ügyvéd jogosult volt az alperesektől a jogerős ítéletben foglaltak teljesítéseként a peres pénzt átvenni, továbbá a 2021. április 7-i megállapodás és az Üttv. 31. §-a alapján – a mindösszesen 3.133.760 Ft összegű megbízási díj és költség követelésére tekintettel – lehetősége lett volna a bejelentő javára átvett 3.029.360 Ft-ból a követelését ezen összeg erejéig kielégíteni. A kielégítés jogának szabályszerű gyakorlásához azonban elengedhetetlen a jogszabályi rendelkezések betartása, amelyet az eljárás alá vont ügyvéd elmulasztott, mert az Üttv. fogalmi rendszerében használt „kielégítés” az általános háttérjogforrásként irányadó Ptk. 6:49. §-a szerinti beszámításnak minősül, amelynek során az eljárás alá vont ügyvéd a bejelentővel szembeni peres pénz kifizetési kötelezettségének úgy tesz eleget, hogy a bejelentővel szembeni lejárt megbízási díj és költségtérítés követelését a tartozásába beszámítja.

A beszámítás, s így a kötelezettségek kölcsönös megszüntetése címzett, méghozzá a másik félhez intézett jognyilatkozattal gyakorolható szabályszerűen. Az eljárás alá vont ügyvéd ezzel szemben a beszámítást de facto elvégezte, azonban de iure nem valósította meg, mivel nem tett a bejelentő felé olyan jognyilatkozatot, amelyben közölte volna, hogy követelését meghatározott összegben a bejelentő követelésébe beszámítja, tehát a jogszabályban rögzített követelményeket nem valósította meg teljes körűen, holott erre köteles lett volna. A bejelentő a beszámításról és a beszámított összegről így hitelt érdemlően nem értesült, ami az eljárás alá vont ügyvédnek róható fel. Nem értesült azért sem, mert az eljárás alá vont ügyvéd a megbízója javára átvett pénzeszközről, annak sorsáról (beszámítás) az Üttv. 52. § (2) bekezdésébe és a Ptk. 6:275. § (1) bekezdésébe ütközően nem adott tájékoztatást.

Az alperesek a jogerős ítéletben foglaltak részbeni teljesítése céljából elszámolást küldtek az eljárás alá vont ügyvédnek, az ott megjelölt jogcímenek fizetendő összeget 7.124.060 Ft-ban kimunkálva. A bejelentő kifejezetten kérte az érdekeit képviselő eljárás alá vont ügyvédtől, hogy a számítás helyességét ellenőrizze. Az eljárás alá vont ügyvéd ennek a kérésnek nem tett eleget abból a megfontolásból, hogy várják meg a felajánlott összeg önkéntes kifizetését, s majd ezt követően kontrollálják a számítás megalapozottságát. Az eljárás alá vont ügyvéd a továbbiakban csak arra fordított gondot, hogy a megbízási díjához hozzájusson, s azt követően sem végezte el az Üttv. 1. § (3) bekezdése és az Üttv. 39. § (3) bekezdése alapján a megbízásából fakadó azon kötelezettségét, hogy az alperesi részteljesítésnek a jogerős ítélettel összhangban állását ellenőrizze, s a Ptk. a 6:275. § (1) bekezdésében írt kötelezettségének eleget téve erről a bejelentőt tájékoztassa.

Mindezek alapján megállapítható, hogy az eljárás alá vont ügyvéd - a hiánypótlási felhívással kapcsolatos tájékoztatási kötelezettségeinek elmulasztásával, a követelésének beszámítási jognyilatkozat nélküli beszámításával, s ezzel összefüggésben az ügyfélpénzzel történő elszámolás elmulasztásával, továbbá a bejelentő indokolt kérelme ellenére az alperesi fizetéssel kapcsolatos ellenőrzési és tájékoztatási kötelezettség mellőzésével - 1 rendbeli, folytatólagosan megvalósított, szándékos fegyelmi vétséget követett el.

A fegyelmi vétség jogkövetkezményének mérlegelése során az eljáró fegyelmi tanács értékelte, hogy az eljárás alá vont ügyvédet az ügyfélpénz terhére kielégített megbízási díj megillette, s ehhez viszonyítottan a beszámítással, ügyfél tájékoztatással kapcsolatos mulasztásai jelentősen csekélyebb súlyúnak tekintendők.

A költségkedvezményt illetően a bejelentő nem adott elő olyan adatot és körülményt, amely valószínűsítene, hogy a jövedelmi és vagyoni viszonyai megváltozása okán, a költségkedvezmény megvonását követően a költségkedvezményre ismét jogosulttá vált volna. Ebből következően nem bizonyított, hogy a bejelentő költségkedvezményben részesült volna, ha az eljárás alá vont ügyvéd tájékoztatást ad a hiánypótlási felhívásról. Enyhítő körülményként vette figyelembe a fegyelmi tanács, hogy az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi előélete nem tekinthető kedvezőtlennek.

Az Üttv. 127. § (1) bekezdése lehetőséget biztosít arra, hogy a Fegyelmi Tanács egyszerű megítélésű ügyben a határozatát tárgyalás tartása nélkül hozza meg. A FESZ 22.1. pontja értelmében a fegyelmi ügy tárgyalás tartása nélküli elbírálása indokolt, ha a fegyelmi vétség egyértelmű, a rendelkezésre álló adatokból további bizonyítás felvétele nélkül megállapítható a fegyelmi felelősség.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az ügy egyszerű megítélésű, ezért a tárgyaláson kívüli elbírálás valamennyi feltétele fennállt.

A büntetés kiszabása körében utal a Fegyelmi Tanács az Üttv. 109. § (1) bekezdésére, mely szerint „*a fegyelmi tanács a fegyelmi büntetést a fegyelmi vétség súlyára és ismétlődésére, valamint a fegyelmi vétséggel érintett ügy érdemére való kihatására tekintettel, az elkövetésre irányuló szándék vagy gondatlanság fokának megfelelően, az általa feltárt összes súlyosító és enyhítő körülmény figyelembevételével - ideértve azt is, ha az eljárás alá vont személy az általa okozott jogsérelmet elhárította, vagy a fegyelmi eljárás tárgyává tett cselekmény miatt vele szemben más jogkövetkezményt alkalmaztak -, mérlegelési jogkörében szabja ki.*”

A fentiekre és az ügy összes körülményeire tekintettel a Fegyelmi Tanács – a fegyelmi biztos indítványával egyezően – az Üttv. 108. § a) pontja szerinti írásbeli megrovás büntetés kiszabását találta indokoltnak.

A Fegyelmi Tanács arra az álláspontra jutott, hogy a jelen eljárás tárgyává tett cselekmény tárgyi súlya alapján az eljárás alá vont ügyvéddel szemben a rendelkező részben írt fegyelmi büntetés kiszabása szükséges, indokolt és a cselekmény tárgyi súlyával arányos.

A Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvédet az Üttv. 142. § (2) bekezdése, a FESZ 40.2. b) pontja alapján a fegyelmi eljárás átalányköltségének megfizetésére kötelezte.

A Fegyelmi Tanács felhívja az eljárás alá vont ügyvéd figyelmét arra, hogy az Üttv. 177. § (1) bek. f) pontja alapján törölni kell az ügyvédi nyilvántartásból azt, aki az ügyvédi kamarai tagdíjfizetési vagy végrehajtható fegyelmi határozatból fakadó fizetési kötelezettségét felszólítás ellenére nem teljesítette.

A Fegyelmi Tanács határozata 2022. április 3. napján jogerős és végrehajtható.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság – 2022. F. 101.)